

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Jeg synes, udtalelserne modereres lidt. Der er jo stor forskel på at sige, at man vil opfordre nogle til at gøre noget, eller at man vil sige det, man selv synes, som ordføreren gjorde i sin ordførertale, nemlig at der skal være pligt til at tale dansk i hjemmene. Synes ordføreren ikke, det vil være en meget høj pris at betale for den personlige frihed, hvis der skal være pligt til at tale dansk i alle danske hjem?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Hvis man som forældre gerne vil have, at ens børn bliver en del af samfundet; hvis man regner med, at børnene skal vokse op og selv få børn i samfundet; hvis man vil det bedste for børnene, og hvis man kan forstå, at sproget er en vigtig indgangsvinkel til et fællesskab – ja, så mener jeg altså, det er en pligt for forældrene at tale dansk til deres børn i hjemmet.

Men det er jo ikke ensbetydende med, at jeg vil fremsætte et lovforslag, der gør det til en pligt. Det er bare min personlige holdning, at det ville være godt for integrationen og godt for børnene, hvis de fra barnsben simpelt hen talte dansk med deres forældre og deres familie. Det tror jeg ville være et kvantespring, og jeg har i øvrigt fået at vide af en SF'er, at et kvantespring også kan være et spring fremad.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Jeg er ret sikker på, at i den landsdel, jeg kommer fra, nemlig Sønderjylland, er en del af det tyske mindretal glade for, at man ikke skal blande sig i, hvilket sprog de taler inden for hjemmets fire vægge.

Kl. 18.20

Jeg vil godt vende tilbage til kontanthjælpsloftet. Det blev nævnt, at der siden 2001 er givet 800 mio. kr. mindre om året til daginstitutionsområdet, og samtidig siger ordføreren, at nu vil der blive taget nogle initiativer, som bliver delvis finansieret af regeringen med Dansk Folkepartis støtte, og så skal kommunerne bidrage med resten. Har ordføreren fuldstændig overset, at der er en læk i budgettet for børneområdet på 800 mio. kr.? Hvad nu, hvis kommunerne rent faktisk ikke kan finde de penge? Så bliver projekterne måske ikke til noget?

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Nu har vi jo i hvert fald i en vis udstrækning kommunalt selvstyre her i Danmark, og derfor må jeg sige, at jeg er overbevist om, at der er rigtig mange kommuner og rigtig mange kommunalpolitikere rundt omkring, som faktisk er indstillet på at gøre en indsats for udsatte børn. Derfor tror jeg også – ja, jeg er overbevist om – at der er nogle, der vil søge de puljer.

Med hensyn til det tyske mindretal tror jeg ikke ligefrem, man kan påstå, at der er et integrationsproblem med det tyske mindretal i Danmark. Det ville i hvert fald være en overdrivelse, og derfor er det jo en anden situation, der gør sig gældende her. Sådan er det.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes, ordføreren sagde det meget flot: Vi har kommunalt selvstyre, i hvert fald i en vis udstrækning. Det er i hvert fald sandt, at det er i en vis udstrækning.

I kommunerne lægger man budgetterne, og man skal selv sørge for, at man over et helt år har penge nok til det, man gerne vil, og til at løse de opgaver, man skal løse. For nylig var der kommunevalg, men først da det lige var overstået, og politikerne havde sagt, hvad de gerne ville, og hvad man som borger kunne forvente, hvis man stemte på dem, fandt regeringen ud af, at nu skulle der spares over 2 mia. kr., og så havde vi hele balladen med tekstanmærkningen. Det kommunale selvstyre er vist på retur.

Ordføreren siger, at der skal gennemføres nye projekter, og at kommunerne skal medfinansiere dem. Ordføreren siger også, at Dansk Folkeparti arbejder imod ulighed, men forstår ordføreren slet ikke, at det, Dansk Folkeparti gør, er at skabe ulighed? Når man lægger stemmer til denne regering, der år efter år hiver penge ud af børneområdet, skaber man ulighed. Er det ikke korrekt? Man får ikke mere lighed for færre penge.

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Jeg er grundlæggende uenig i det, den socialdemokratiske ordfører siger, og jeg synes i øvrigt, det ville klæde oppositionen og dem, som ikke har flertallet i dag, hvis de ville starte med at erkende, at i 1990'erne, da de havde magten, steg uligheden mere, end den gør i dag.